

РЕШЕНИЕ

№ 5532

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2461** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Х. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение от 03.02.2023г. по НАХД № 11882/2022г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-017484 от 01.09.2022 г., издадено от началник група в отдел "Пътна полиция" към СДВР в частта с която на Б. Х. Г. на основание чл. 183, ал.5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП.

Първоинстанционното съдебно решение е обжалвано с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати процесуални нарушения – основания за касационно оспорване по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Претендира се неговата

отмяна в обжалваната част, иска се и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Не претендира разноски.

Ответникът по жалбата не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на касационно оспорване е Решение от 03.02.2023 г. по НАХД № 11882 по описа за 2022 г. на СРС, 13 нак.състав.

Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

С Решение от 03.02.2023 г. по НАХД № 11882 по описа за 2022 г. на СРС, 13 нак.състав е отменено Наказателно постановление (НП) №22-4332-017484 от 01.09.2022 г., издадено от началник група в отдел "Пътна полиция" към СДВР, в частта, с която на Б. Х. Г. на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП и е потвърдено Наказателното постановление в частта, с която на Б. Х. Г. на основание чл. 183, ал.5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, от които се установява, че на 15.08.2022 г. около 20.15 ч. в [населено място], жалбоподателят управлявал лек автомобил „О. 3.“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], като на кръстовището с [улица], при червен сигнал на светофарната уредба за движение направо, навлязъл в кръстовището и продължил движение направо, като реализирал ПТП с мотоциклет "Сузуки ГСХ Р 1000", с [рег.номер на МПС] , стоящ вдясно от него, след което преминал през кръстовището и продължил движението си. Жалбоподателят напуснал мястото на ПТП, въпреки опитите на мотоциклетиста да привлече вниманието му. Около километър по-късно водачът качил управлявания от него лек автомобил на тротоара и спрял. Св. С. и Н. слезли от управляваните от тях мотоциклети и се опитали да проведат разговор с жалбоподателя, който демонстрирал неадекватно поведение, не отговорил на зададените им въпроси и побягнал, като изоставил управлявания от него автомобил с включен двигател на улицата. На 16.08.22 г. - А. С. - мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР в присъствието на двама свидетели съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършени на 15.09.22 г. в [населено място] три нарушения на ЗДвП. Нарушителят подписал АУАН без възражения. В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозираны възражения, с които се оспорвали изложените в АУАН факти.

Въз основа на АУАН на 01.09.22 г. Д. Д. - началник сектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР издала НП № 22-4332-017484 от 01.09.2022 г, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП.

Въззивната инстанция е отменила НП в частта, с която на Б. Х. Г. на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, а именно, че жалбоподателят е извършил маневра, свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, след като е приела, че не са налице доказателства за това нарушение. В останалата част за нарушенията по чл. 6, т.1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП НП е потвърдено.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно са посочени законовите разпоредби, които са нарушени. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити.

АУАН е съставен и НП е издадено, без да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосновават незаконосъобразност на НП. В производството по издаване на оспорваното НП не е нарушено правото на защита на касатора, като му е била дадена възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с вмененото му нарушение и да направи възражения по съставения акт. Налице е единство в описанието на фактите и обстоятелствата във връзка с извършеното нарушение. По делото безспорно се установяват извършените нарушения. Установена е самоличността на нарушителя и неговата вина, което дава основание да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора. Наложените с НП санкции са съобразени с предвидения в ЗДвП размер.

Неоснователно касаторът се оплаква, че квалификацията на нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП е непълна и неясна. Относимите към съставомерните признаци на нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП обстоятелства са посочени ясно, точно и конкретно. Касаторът като участник в движението, не се е съобразил със светлинен сигнал на светофара, който не разрешава преминаването – установено е противоправно деяние, с което е нарушен установеният ред на държавно управление, осъществено е виновно –при условията на непредпазливост. Нарушението е формално, обявено е за наказуемо с административно наказание по чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП. По аргумент от чл. 7, т. 1, б. „б” от Наредба № 17/ 23.07.2011 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали, водачите са длъжни преди да навлязат в кръстовището и при разрешителен светофарен сигнал да се убедят, че трафикът е такъв, че ще им позволи да преминат преди подаването на червен сигнал от светофарната уредба. Преминаването на червен сигнал на пътен светофар не е маловажно от гледна точка на характеристиката му като административно нарушение, тъй като създава опасност на живота, здравето и имуществото на деца и на останалите участници в движението. Толерирането на подобно поведение е неприемливо. Касаторът като правоспособен водач е запознат със сигналите на светофарната уредба и с тяхното значение.

При така възприетата фактическа обстановка, изяснена по безспорен начин от въззивната инстанция касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП.

Съгласно разпоредба на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. “в” от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. За нарушаването на това задължение в чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е предвидено водачът да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. Правиилно въззивната инстанция е приела, че хипотезата на посочената за нарушена правна норма изисква специфичен субект на извършване на деянието, а именно - участник в пътнотранспортно произшествие. Само лице, имащо тази характеристика, може да бъде нарушител на тази правна норма. По смисъла на специалния закон, "участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е

пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му - § 6, т. 27 от ДР на ЗДвП.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

При извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При това е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

Наложените административни наказания за извършените нарушения съответстват на предвидените в съответната законова разпоредба и правилно са определени.

Предвид изложеното обжалваното решение на СРС е законосъобразно. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съд.

От страните по делото не е направено искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Въз основа на изложените съображения, касационният състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

С оглед горното и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.02.2023 год., постановено по НАХД № 11882 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, НО, 13 с-в , с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-017484 от 01.09.2022 г., издадено от началник група в отдел "Пътна полиция" към СДВР в частта, с която на Б. Х. Г. на основание чл. 183, ал.5, т. 1 от ЗДвП, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП е наложено

В останалата част решението като необжалвано е влязло в законна сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.